

Arrest

nr. 239 665 van 13 augustus 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 9 maart 2020 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 februari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 juli 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 augustus 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van eerste verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat A. SAKHI MIR-BAZ die tevens tweede verzoekende partij vertegenwoordigt, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die volgens hun verklaringen op 26 januari 2020 België zijn binnengekomen, samen met hun minderjarige kinderen A.S. en A.Se. en verzoekers minderjarige zoon A.A., dienden op 30 januari 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers' vingerafdrukken werden genomen op 27 maart 2018 in Griekenland (Eurodac).

1.2. Op 26 februari 2020 nam de commissaris-generaal de beslissingen tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek omdat verzoekers reeds internationale bescherming genieten in een andere EU-lidstaat. Deze beslissingen werden verzoekers bij aangetekende brief van 27 februari 2020 ter kennis gebracht.

- De bestreden beslissing die is genomen in hoofde van verzoeker, E.G.A., luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 30/01/2020

Overdracht CGVS: 05/02/2020

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 12 februari 2020 van 09u07 tot 10u23, bijgestaan door een tolk die het Dari machtig is. Uw advocaat, meester Mir-Baz, was aanwezig van 09u13 tot op het einde van uw persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger en een moslim van Tadzjiekse origine. U bent geboren in 1986 in het district Taybara, provincie Ghor in Afghanistan. U bent traditioneel getrouwd met S.R. (OV (...)). Jullie hebben samen twee kinderen, A.S. (°2010) (OV (...)) en A.Se. (°2014) (OV (...)). Uw vrouw is op het moment van het persoonlijk onderhoud twee maanden zwanger van jullie derde kind. U bent traditioneel getrouwd met een tweede vrouw met de Iraanse nationaliteit, A.M. Zij bevindt zich in Griekenland. Met haar heeft u een zoon, A.A. (°2016). Hij bevindt zich met u in België.

Op datum van 28 maart 2018 kwam u met uw gezin aan in Griekenland. Diezelfde dag dienden jullie daar een verzoek om internationale bescherming in. Op datum van 30 oktober 2018 werd u de status van erkend vluchteling toegekend door de Griekse autoriteiten. Ook uw eerste vrouw, S.R. en jullie twee kinderen kregen het vluchtelingenstatuut toegekend.

Begin januari 2020 reisde u met uw eerste vrouw, S.R., en uw drie kinderen vanuit Griekenland naar België met jullie Griekse paspoorten. Op datum van 30 januari 2020 dienden jullie in België een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: een kopie van uw taskara, een kopie van een vertaling van de taskara van uw vrouw S.R., een kopie van jullie huwelijksakte, vier foto's van uw broer in Afghanistan, enkele Griekse medische documenten in verband met uw rug en een medisch verslag van Fedasil aangaande de zwangerschap van uw vrouw S.R..

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn in uw administratieve dossier (Eurodac marked hit), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet weerlegd.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17,

ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Zo verklaren u en uw vrouw in het kader van jullie verzoek om internationale bescherming dat u problemen heeft met uw rug en u niet voldoende werd geholpen, dat u hoofdpijn heeft, dat u en uw gezin in het

vluchtelingenkamp van Moria in een tent moesten slapen in alle weersomstandigheden, dat er in dit kamp veel gevechten waren tussen asielzoekers en er dan traangas werd gebruikt door de politie en dat u 's nachts moest waken dat uw tent niet in brand zou worden gestoken. Verder verklaart u dat u tijdens uw verblijf in het vluchtelingenkamp van Malakassa, Athene, in een container moest verblijven met een ander gezin van vier personen, dat jullie de taal niet konden leren, dat uw kinderen niet naar school konden gaan en dat u geen werk of huisvesting kon vinden.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, sociale bijstand, gezondheidszorg, onderwijs en huisvesting voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Zo wordt vastgesteld dat u en uw gezin gedurende jullie volledige verblijf van twee jaar in Griekenland steeds konden verblijven in vluchtelingenkampen en jullie werden daar ook in jullie behoeften ondersteund. Zo hadden jullie onderdak, kregen jullie een financiële bijdrage en konden u en uw gezin één uur per dag onderwijs genieten (CGVS man, p. 4, 6). Ook nadat u dit vluchtelingenkamp zou moeten hebben verlaten, wat volgens u het geval reeds was in december 2019, kon u volgens u alsook volgens uw advocaat op verdere financiële steun rekenen (CGVS man, p. 8). Uit bovenstaande kan in geen geval worden gesteld dat de Griekse autoriteiten u geen ondersteuning hebben geboden tijdens uw verblijf aldaar.

Voor wat betreft jullie eigen pogingen om werk en huisvesting te vinden alsook een school voor uw kinderen en een mogelijkheid om de Griekse taal te leren wordt opgemerkt dat jullie in het licht van de ervaringen waarmee jullie naar eigen zeggen geconfronteerd werden, evenmin aantonen dat jullie jullie rechten terzake niet zouden kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat jullie hiertoe eerder beperkte stappen hebben gezet (CGVS man, p. 6, 8) (CGVS vrouw, p. 4-5, 6), terwijl het vermoeden dat jullie grondrechten als begunstigten van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en jullie dezelfde rechten genieten als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat jullie zelf óók de nodige stappen moeten ondernemen om deze uit te oefenen. Het feit dat uw vrouw aangeeft dat jullie zelfs geen rechten hadden om jullie slechte situatie aan te klagen (CGVS vrouw, p. 5), bevestigt enkel dat jullie niet alle mogelijkheden hebben aangewend en jullie zich hierover dan ook onvoldoende hebben geïnformeerd.

Voor wat betreft de vechtpartijen tussen de vluchtelingen in de vluchtelingenkampen waar jullie verbleven wordt opgemerkt dat u noch uw gezin hierbij ooit zelf betrokken waren. Zo beperken u en uw vrouw zich tot de algemene verwijzing dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer worden van geweldplegingen waarvoor er géén bescherming voorhanden zou zijn. Dit volstaat echter niet om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van jullie grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming te weerleggen. U noch uw vrouw maken melding van concrete, soortgelijke incidenten die u of uw gezin persoonlijk te beurt zijn gevallen als begunstigde(n) van internationale bescherming, laat staan van het gegeven dat u of uw gezin zich als gevolg hiervan zouden hebben moeten wenden tot de daar aanwezige autoriteiten. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij terugkeer. Bovendien wordt opgemerkt dat uw huidige situatie alsook die van uw gezin, als begunstigten van internationale bescherming, fundamenteel verschillend is van jullie situatie toen jullie zich nog in een vluchtelingenkamp bevonden. Zoals hierboven aangetoond, genieten jullie als begunstigten van internationale bescherming van bepaalde rechten die jullie doen kunnen gelden. Bijgevolg is jullie situatie als asielzoekers in een vluchtelingenkamp niet meer actueel.

De vaststelling dat er in uw hoofde en in hoofde van uw vrouw mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw rugprobleem en uw hoofdpijn, alsook de hoofdpijn van uw

vrouw en haar geheugenproblemen, doet hieraan géén afbreuk, aangezien u noch uw vrouw aantonen dat jullie bijzondere kwetsbaarheid het jullie dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat jullie zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).

Met betrekking tot jullie medische problematiek, namelijk uw rugprobleem en uw hoofdpijn, alsook de hoofdpijn van uw vrouw en haar geheugenproblemen, wordt opgemerkt dat jullie niet concreet aantonen dat jullie mogelijkheden of beperkingen om in dit verband jullie rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden. Uit uw verklaringen en uit de door u neergelegde documenten blijkt namelijk dat u wel degelijk toegang had tot de Griekse gezondheidszorg. Zo werd u onderzocht in het ziekenhuis en werden er röntgenfoto's genomen (CGVS man, p. 5). Daarnaast blijkt uit de door u neergelegde Griekse documenten dat u begunstigde was van een gezondheidsverzekering en dat u tien beurten kinésithérapie kon volgen. Uw verklaring dat ze het probleem in uw rug niet konden vinden (CGVS man, p. 4) wordt echter weerlegd door de diagnose die werd gesteld in de door u neergelegde documenten (cf. vertaling Grieks document, administratieve dossier). Uit bovenstaande blijkt geenszins dat u systematisch en doelbewust toegang zou zijn ontzegd tot medische diensten in Griekenland. Gezien uw vrouw over hetzelfde statuut als uzelf beschikte, kan ook in haar hoofde niet worden gesteld dat zij de toegang tot medische zorgen zou zijn ontzegd. Uit haar verklaringen blijkt dan ook dat ze wel degelijk toegang had tot verschillende artsen (CGVS vrouw, p. 3-4). Ze verklaart dat ze haar echter niet konden helpen. Afgaande op jullie verklaringen en bovenstaande paragraaf moet worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich. Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dienen jullie zich te beroepen op de geëigende procedure.

De door jullie neergelegde documenten kunnen niets aan bovenstaande analyse wijzigen. Zo hebben de door jullie neergelegde taskara's en huwelijkscertificaat betrekking op jullie persoonsgegevens en jullie burgerlijke stand, meer niet. Verder hebben de foto's van uw broer in Afghanistan betrekking op de problemen in uw land van herkomst, dewelke geen betrekking hebben op uw problemen in Griekenland. De Griekse medische documenten werden hierboven reeds besproken (cf. supra). Het medisch document van Fedasil betreft louter een bevestiging van de zwangerschap van uw vrouw, meer niet. Bijgevolg kunnen deze documenten niets wijzigen aan bovenstaande analyse.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

Wat betreft de status of verblijfsregeling in hoofde van uw minderjarig kind A.A., geboren te Teheran (Iran) op 15 januari 2016, in geval van terugkeer naar Griekenland, moet worden benadrukt dat artikel 23 van de richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), stelt dat de lidstaten ervoor zorgen dat het gezin in stand kan gehouden worden, maar hieruit volgt géénszins dat de gezinsleden van een persoon die internationale bescherming in een EU-lidstaat geniet, eveneens recht hebben op deze beschermingsstatus louter omdat zij familie van de betrokken vluchteling of subsidiair beschermde zijn.

Dit betekent dat hoewel de lidstaten enerzijds weliswaar kunnen beslissen om gezinsleden eenzelfde internationale beschermingsstatus te verlenen, zij anderzijds enkel moeten waarborgen dat deze gezinsleden, die zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming, overeenkomstig de nationale procedures en voor zover verenigbaar met de persoonlijke juridische status van het gezinslid, aanspraak kunnen maken op een aantal voordelen zoals het bekomen van een verblijfstitel of de toegang tot diverse basisvoorzieningen.

Nog daar gelaten het gegeven dat deze rechten of voordelen die door de respectieve EU-lidstaten aan personen die er internationale bescherming genieten of aan hun gezinsleden worden toegekend, kunnen verschillen en zulks op zich geen vervolging uitmaakt in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient u zich met betrekking tot de mogelijkheden in hoofde van uw kind geboren in Iran dan ook te

beroepen op de geëigende procedures die u naar Grieks recht ter beschikking staan, of eventuele kritieken die u hieromtrent hebt aldaar te doen gelden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Afghanistan.”

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van verzoekster, R.S., luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 30/01/2020

Overdracht CGVS: 05/02/2020

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 12 februari 2020 van 10u40 tot 11u30, bijgestaan door een tolk die het Dari machtig is. Uw advocaat, meester Mir-Baz, was gedurende het volledige persoonlijke onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger en een moslima van Tadzjiekse origine. U bent geboren in 1993 in het district Taybara, provincie Ghor in Afghanistan. U bent traditioneel gehuwd met A.E.G. (OV (...)). Met hem heeft u twee kinderen, A.S. (°2010) (OV (...)) en A.Se. (°2014) (OV (...)). U bent op het moment van het persoonlijk onderhoud twee maanden zwanger van uw derde kind. Uw man is voorts traditioneel getrouwd met een tweede vrouw met de Iraanse nationaliteit, A.M.. Zij bevindt zich in Griekenland. Met haar heeft uw man een zoon, A.A. (°2016). Hij bevindt zich met u en uw man in België.

Op datum van 28 maart 2018 kwam u met uw gezin aan in Griekenland. Diezelfde dag dienden jullie daar een verzoek om internationale bescherming in. Op datum van 30 oktober 2018 werd u het statuut van vluchteling toegekend door de Griekse autoriteiten. Ook uw man en uw twee kinderen kregen het vluchtelingenstatuut toegekend.

Begin januari 2020 reisde u met uw man, jullie twee kinderen en de zoon van uw man vanuit Griekenland naar België. Op datum van 30 januari 2020 dienden jullie in België een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: een kopie van de taskara van uw man, een kopie van een vertaling van uw taskara, een kopie van jullie huwelijksakte, vier foto's van uw schoonbroer in Afghanistan, enkele Griekse medische documenten in verband met de rug van uw man en een medisch verslag van Fedasil aangaande uw zwangerschap.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn in uw administratieve dossier (Eurodac marked hit), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet weerlegd.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale

bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u dezelfde elementen aanhaalt als uw man, A.E.G. (OV (...)). Wat betreft deze feiten kan gewezen worden op het volgende. Gezien in het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw man wat dit betreft door het Commissariaat-generaal een niet-ontvankelijkheidsbeslissing werd genomen, kan in uw hoofde evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

*Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing over uw man is genomen, dient verwezen te worden naar de beslissing van deze laatste:
[idem bestreden beslissing verzoeker]*

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Afghanistan.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekers voeren in hun verzoekschrift een schending aan van de volgende bepalingen:

*“Schending van artikel 1A van het Verdrag van Genève en Schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet juncto Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering Juncto schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.
Schending artikel 3 EVRM Juncto schending artikel 48/4,§2, b van de vreemdelingenwet”*

Verzoekers bespreken het begrip “vluchteling”, zoals gedefinieerd in artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en passen de elementen van deze definitie toe op hun zaak. Zij voeren aan dat zij vervolging of een onmenselijke en vernederende behandeling vrezen bij een eventuele terugkeer naar Griekenland.

Verzoekers menen dat de commissaris-generaal nalaat om rekening te houden met hun persoonlijke situatie en “alles wat ze meegemaakt hebben in Griekenland.” Zij menen dat de commissaris-generaal zich schuldig maakt aan “overdrijven formalisme” door in de bestreden beslissingen te stellen dat er geen systematische tekortkomingen zijn in Griekenland en door hun verzoek onontvankelijk te verklaren “als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.” Het is volgens hen immers een “algemeen gekend feit” dat de situatie van vreemdelingen in Griekenland onmenselijk is. Griekenland is “zelf de draad kwijt wat betreft het verschaffen van de basisrechten van vreemdelingen en asielzoekers”.

Zij menen verder dat in hun geval weldegelijk sprake was van een zeer verregaande materiële deprivatie. Zij voeren aan dat zij beiden “zieken zorgbehoevend” zijn en dat de opvang door de Griekse autoriteiten beperkt is in de tijd. Verzoekers dienen ook na een korte periode werk te vinden, doch verzoeker kan niet werken omdat hij ziek is en behandeling nodig heeft. Zij citeren uit informatie van Balkan Insight, OMCT en DCR ter staving van hun problemen. Zij menen dat de commissaris-generaal verwacht dat zij “hun toevlucht moet zoeken in de criminaliteit om hun probleem verder op te lossen”. Het feit dat zij slapeloze nachten kenden om hun tent te bewaken is verder een bewijs dat zij meermaals onderworpen zijn geweest aan een onmenselijke en vernederende behandeling. Zij benadrukken verder nog dat hun basisrechten

werden gerespecteerd in Griekenland, doch deze zullen thans niet meer gerespecteerd worden omdat de Griekse autoriteiten hen niet meer zal steunen.

Wat hun objectieve vrees betreft, citeren zij nog uit informatie van de Raad van Europa over de situatie van verzoekers om internationale bescherming in Griekenland en hun toegang tot gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Hieruit blijkt volgens verzoekers duidelijk dat er geen verschil is tussen verzoekers om internationale bescherming en hen, die internationale bescherming genieten, wat betreft de tewerkstellingsmogelijkheden. Zij vragen zich af als volgt: *“Als deze gezonde personen niet in staat zijn werk te vinden, hoe kan een zieke persoon zoals verzoeker dat doen?”* Verder citeren verzoekers nog uit voormelde informatie inzake problemen van racisme en discriminatie tegen migranten in Griekenland en vragen zich het volgende af: *“Hoe kunnen verzoekers op de Griekse autoriteiten rekenen wanneer in dit rapport duidelijk staat dat racistisch geweld ‘remains a worrying phenomenon’?”*

Verzoekers citeren nog uit informatie van ProAsyl en RSA en menen dat na lezing van deze informatie, *“geen enkele redelijke mens [zal] stellen dat de rechten van de vluchtelingen in Griekenland gerespecteerd wordt.”* Zij achten een *“bescherming op papier (...) niets anders dan een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM.”*

Verzoekers menen verder dat zij bij hun terugkeer naar Griekenland op straat zullen belanden en verwijzen ter staving van deze bewering naar een artikel van Pro Asyl over de situatie van een Iraans gezin dat internationale bescherming geniet in Griekenland na hun uitzetting uit Zwitserland. Zij wijzen er hierbij op dat zij geen aanvraag kunnen doen om een leefloon te bekomen omdat zij over geen adres beschikken. Zij vragen zich af wie zijn woning aan hen zal verhuren, wetende dat zij niet in staat zijn om dit te betalen. Zij stellen dat de commissaris-generaal heeft nagelaten om rekening te houden met voormelde informatie.

Verzoekers besluiten dat de bestreden beslissingen *“geen menselijke maar een politieke beslissing”* zijn, terwijl het niet de taak is van de commissaris-generaal om een politieke beslissing doch wel om een menselijke beslissing te nemen. De commissaris-generaal heeft echter nagelaten om dit te doen.

Verzoekers lichten verder nog toe als volgt:

“Schending artikel 3 EVRM Juncto schending artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet:

Verweerster heeft eveneens nagelaten om te motiveren waarom verzoekers niet in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, B - grond.

Hierbij wensen verzoekers te verwijzen naar § 39 van Elgafaji arrest over de ‘sliding scale’:

“Hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming”.

Verzoekers hebben deze persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk gemaakt door het feit dat de tweede vrouw van verzoeker in Griekenland met de zoon van verzoeker nog niet erkend zijn als vluchteling.

De 2de vrouw van verzoeker is van de Iraanse origine.”

2.1.2. In een aanvullende nota van 1 augustus 2020 brengen verzoekers een overzicht bij van medische stukken en rechtspraak van de Raad.

2.2. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers' verzoeken om internationale bescherming al dan niet beantwoorden aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

(...)

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”.

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt nog het volgende:

"Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming "niet-inoverwegingname" te vervangen door "niet-ontvankelijkheid" van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming." (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet.

Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoekers internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland. De bestreden beslissingen oordeelden immers terecht dat: *"Uit de elementen die voorhanden zijn in uw administratieve dossier (Eurodac marked hit), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet weerlegd."*

Verzoekers betwisten deze motivering niet in hun verzoekschrift, noch brengen zij informatie bij waaruit blijkt dat zij thans niet langer internationale bescherming zouden genieten in Griekenland.

2.3. In navolging van het Hof van Justitie van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, blijkt dat het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen EU-lidstaten vereist dat België, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat Griekenland en alle andere lidstaten het Unierecht en met name de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen. Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van verzoekers om internationale bescherming in elke EU-lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, het Vluchtelingenverdrag en het EVRM (HvJ 19 maart 2019, *"Ibrahim e.a."*, overweging 84-85 e.v.).

Verzoekers kunnen het vermoeden slechts weerleggen wanneer zij aantonen dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor verzoekers' terugkeer naar Griekenland tot gevolg heeft dat zij vanwege hun bijzondere kwetsbaarheid, buiten hun wil en hun persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zullen terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer verzoekers niet in staat zijn om te voorzien in hun meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en hen in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 19 maart 2019, *"Ibrahim e.a."*, overweging 90 e.v.).

Uit de bestreden beslissingen blijkt dat in voorliggend geval, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoekers niet aantonen dat hun levensomstandigheden in Griekenland de vereiste drempel van zwaarwichtigheid zullen bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak.

Verzoekers herhalen in het verzoekschrift hun verklaringen met betrekking tot hun levensomstandigheden in Griekenland en citeren uit landeninformatie met betrekking tot de situatie voor verzoekers om internationale bescherming en personen die internationale bescherming genieten in Griekenland. De Raad wijst er vooreerst op dat informatie met betrekking tot de behandeling van verzoekers om internationale bescherming niet relevant is, omdat verzoekers als personen die internationale bescherming genieten, over een andere statuut beschikken dan een verzoeker om internationale bescherming. Verzoekers' huidige situatie kan dus niet gelijk worden gesteld met de situatie die wordt

beschreven in deze artikelen. Verder benadrukt de Raad dat landeninformatie met betrekking tot de situatie voor personen die internationale bescherming genieten in Griekenland weliswaar een belangrijk aspect vormt bij de globale beoordeling van de verzoeken om internationale bescherming. Echter, situaties brengen geen zeer verregaande materiële deprivatie met zich mee wanneer verzoekers niet in een situatie terechtkomen die zo ernstig is dat hun toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling, ook al wordt de situatie gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden (HvJ 19 maart 2019, *“Ibrahim e.a.”*, overweging 91).

Wat verzoekers' persoonlijke omstandigheden betreft, oordeelde de bestreden beslissing in hoofde van verzoeker, die werd overgenomen in de bestreden beslissing in hoofde van verzoekster, op pertinente en correcte wijze dat:

“Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Zo verklaren u en uw vrouw in het kader van jullie verzoek om internationale bescherming dat u problemen heeft met uw rug en u niet voldoende werd geholpen, dat u hoofdpijn heeft, dat u en uw gezin in het vluchtelingenkamp van Moria in een tent moesten slapen in alle weersomstandigheden, dat er in dit kamp veel gevechten waren tussen asielzoekers en er dan traangas werd gebruikt door de politie en dat u 's nachts moest waken dat uw tent niet in brand zou worden gestoken. Verder verklaart u dat u tijdens uw verblijf in het vluchtelingenkamp van Malakassa, Athene, in een container moest verblijven met een ander gezin van vier personen, dat jullie de taal niet konden leren, dat uw kinderen niet naar school konden gaan en dat u geen werk of huisvesting kon vinden.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, sociale bijstand, gezondheidszorg, onderwijs en huisvesting voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Zo wordt vastgesteld dat u en uw gezin gedurende jullie volledige verblijf van twee jaar in Griekenland steeds konden verblijven in vluchtelingenkampen en jullie werden daar ook in jullie behoeften ondersteund. Zo hadden jullie onderdak, kregen jullie een financiële bijdrage en konden u en uw gezin één uur per dag onderwijs genieten (CGVS man, p. 4, 6). Ook nadat u dit vluchtelingenkamp zou moeten hebben verlaten, wat volgens u het geval reeds was in december 2019, kon u volgens u alsook volgens uw advocaat op verdere financiële steun rekenen (CGVS man, p. 8). Uit bovenstaande kan in geen geval worden gesteld dat de Griekse autoriteiten u geen ondersteuning hebben geboden tijdens uw verblijf aldaar.

Voor wat betreft jullie eigen pogingen om werk en huisvesting te vinden alsook een school voor uw kinderen en een mogelijkheid om de Griekse taal te leren wordt opgemerkt dat jullie in het licht van de ervaringen waarmee jullie naar eigen zeggen geconfronteerd werden, evenmin aantonen dat jullie jullie rechten terzake niet zouden kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat jullie hiertoe eerder beperkte stappen hebben gezet (CGVS man, p. 6, 8) (CGVS vrouw, p. 4-5, 6), terwijl het vermoeden dat jullie grondrechten als begunstigten van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en jullie dezelfde rechten genieten als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat jullie zelf óók de nodige stappen moeten ondernemen om deze uit te oefenen. Het feit dat uw vrouw aangeeft dat jullie zelfs geen rechten hadden om jullie slechte situatie aan te klagen (CGVS

vrouw, p. 5), bevestigt enkel dat jullie niet alle mogelijkheden hebben aangewend en jullie zich hierover dan ook onvoldoende hebben geïnformeerd.

Voor wat betreft de vechtpartijen tussen de vluchtelingen in de vluchtelingenkampen waar jullie verbleven wordt opgemerkt dat u noch uw gezin hierbij ooit zelf betrokken waren. Zo beperken u en uw vrouw zich tot de algemene verwijzing dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer worden van geweldplegingen waarvoor er géén bescherming voorhanden zou zijn. Dit volstaat echter niet om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van jullie grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming te weerleggen. U noch uw vrouw maken melding van concrete, soortgelijke incidenten die u of uw gezin persoonlijk te beurt zijn gevallen als begunstigde(n) van internationale bescherming, laat staan van het gegeven dat u of uw gezin zich als gevolg hiervan zouden hebben moeten wenden tot de daar aanwezige autoriteiten. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij terugkeer. Bovendien wordt opgemerkt dat uw huidige situatie alsook die van uw gezin, als begunstigten van internationale bescherming, fundamenteel verschillend is van jullie situatie toen jullie zich nog in een vluchtelingenkamp bevonden. Zoals hierboven aangetoond, genieten jullie als begunstigten van internationale bescherming van bepaalde rechten die jullie doen kunnen gelden. Bijgevolg is jullie situatie als asielzoekers in een vluchtelingenkamp niet meer actueel.

De vaststelling dat er in uw hoofde en in hoofde van uw vrouw mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw rugprobleem en uw hoofdpijn, alsook de hoofdpijn van uw vrouw en haar geheugenproblemen, doet hieraan géén afbreuk, aangezien u noch uw vrouw aantonen dat jullie bijzondere kwetsbaarheid het jullie dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat jullie zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).

Met betrekking tot jullie medische problematiek, namelijk uw rugprobleem en uw hoofdpijn, alsook de hoofdpijn van uw vrouw en haar geheugenproblemen, wordt opgemerkt dat jullie niet concreet aantonen dat jullie mogelijkheden of beperkingen om in dit verband jullie rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden. Uit uw verklaringen en uit de door u neergelegde documenten blijkt namelijk dat u wel degelijk toegang had tot de Griekse gezondheidszorg. Zo werd u onderzocht in het ziekenhuis en werden er röntgenfoto's genomen (CGVS man, p. 5). Daarnaast blijkt uit de door u neergelegde Griekse documenten dat u begunstigde was van een gezondheidsverzekering en dat u tien beurten kinésithérapie kon volgen. Uw verklaring dat ze het probleem in uw rug niet konden vinden (CGVS man, p. 4) wordt echter weerlegd door de diagnose die werd gesteld in de door u neergelegde documenten (cf. vertaling Grieks document, administratieve dossier). Uit bovenstaande blijkt geenszins dat u systematisch en doelbewust toegang zou zijn ontzegd tot medische diensten in Griekenland. Gezien uw vrouw over hetzelfde statuut als uzelf beschikte, kan ook in haar hoofde niet worden gesteld dat zij de toegang tot medische zorgen zou zijn ontzegd. Uit haar verklaringen blijkt dan ook dat ze wel degelijk toegang had tot verschillende artsen (CGVS vrouw, p. 3-4). Ze verklaart dat ze haar echter niet konden helpen. Afgaande op jullie verklaringen en bovenstaande paragraaf moet worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidstelsel in deze lidstaat op zich. Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dienen jullie zich te beroepen op de geëigende procedure.

De door jullie neergelegde documenten kunnen niets aan bovenstaande analyse wijzigen. Zo hebben de door jullie neergelegde taskara's en huwelijkscertificaat betrekking op jullie persoonsgegevens en jullie burgerlijke stand, meer niet. Verder hebben de foto's van uw broer in Afghanistan betrekking op de problemen in uw land van herkomst, dewelke geen betrekking hebben op uw problemen in Griekenland. De Griekse medische documenten werden hierboven reeds besproken (cf. supra). Het medisch document van Fedasil betreft louter een bevestiging van de zwangerschap van uw vrouw, meer niet. Bijgevolg kunnen deze documenten niets wijzigen aan bovenstaande analyse.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard."

Het verweer in het verzoekschrift kan geen afbreuk doen aan voorgaande vaststellingen.

Verzoekers beperken zich in wezen tot het herhalen van hun verklaringen over hun persoonlijke omstandigheden in Griekenland en te benadrukken dat deze worden bevestigd door algemene informatie met betrekking tot de situatie voor personen die internationale bescherming genieten en de algemene

economische situatie in Griekenland. De Raad benadrukt echter dat verzoekers hiermee niet aantonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland buiten hun wil en hun persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zullen terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen over verzoekers' persoonlijke omstandigheden in de bestreden beslissingen.

Waar verzoekers aanvoeren dat zij beiden ziek en zorgbehoevend zijn, stelt de Raad vooreerst vast dat de bestreden beslissingen op pertinente en correcte wijze oordeelden dat uit verzoekers' verklaringen en de door hen neergelegde documenten genoegzaam blijkt dat zij in Griekenland toegang hadden tot gezondheidszorg (administratief dossier verzoeker, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 5; Documenten neergelegd door de asielzoeker, stuk 5, nr. 1; administratief dossier verzoekster, stuk 4, p. 3-4) en dat gebreken in deze zorg voortvloeit uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in Griekenland. Verzoekers tonen evenwel niet aan dat deze gebreken van dergelijke aard zijn dat er sprake is van een systematisch onvermogen vanwege de Griekse autoriteiten dat tot gevolg zou hebben dat verzoekers bij een terugkeer naar Griekenland buiten hun wil en hun persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zullen terechtkomen. In de aanvullende nota worden medische stukken gevoegd voor verzoekers en ook in het verzoekschrift wordt verwezen naar het feit dat verzoeker niet zou kunnen werken omdat hij ziek is en behandeling nodig heeft. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekers niet aantonen dat hun gezondheidstoestand dermate slecht zou zijn dat zij niet in staat zouden zijn om bij een terugkeer in Griekenland te werken of in hun levensonderhoud te voorzien, noch dat zij geen toegang zouden krijgen tot de arbeidsmarkt, hoewel kan worden aangenomen dat verzoekers niet elk type werk kunnen doen. Met het louter citeren van algemene informatie inzake de problemen voor de toegang tot de arbeidsmarkt in Griekenland tonen verzoekers niet aan dat het voor hen onmogelijk is om werk te vinden in Griekenland of dat hen de toegang tot de arbeidsmarkt zal worden ontzegd. Bovendien dient te worden vastgesteld dat verzoekers blijkens hun verklaringen tevens aanspraak konden maken op financiële steun van de Griekse overheid (administratief dossier verzoeker, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 6 en 8).

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad in de aanvullende nota is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking. Bovendien wordt iedere zaak individueel, op de eigen merites beoordeeld.

Verzoekers tonen, gelet op wat voorafgaat, dan ook niet aan dat zij louter omwille van hun gezondheidstoestand bij een terugkeer naar Griekenland vanwege hun bijzondere kwetsbaarheid buiten hun wil en hun persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zullen terechtkomen. Verzoekers sturen met hun betoog over hun gezondheid aan op een onderzoek naar de toekenning van een verblijfsstatus om andere redenen dan de behoefte aan internationale bescherming in de zin van artikel 1, § 1, 16°, van de Vreemdelingenwet, namelijk op discretionaire basis, uit mededogen of op humanitaire gronden (*cfr.* HvJ 18 december 2014, nr. C-542/13, punt 46), maar dit valt buiten de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad.

Waar verzoekers in hun verzoekschrift aanvoeren dat de opvang door de Griekse autoriteiten beperkt is in de tijd, merkt de Raad op dat uit hun verklaringen genoegzaam blijkt dat zij gedurende hun verblijf in Griekenland steeds toegang hadden tot huisvesting (administratief dossier verzoeker, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 4; administratief dossier verzoekster, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 4). Bovendien kan van verzoekers redelijkerwijze worden verwacht dat zij na hun erkenning als vluchteling zelfstandig op zoek zouden gaan naar een woning in Griekenland. De bestreden beslissingen oordeelden in dit verband nog terecht dat zij middels hun verklaringen niet aantonen dat zij de nodige inspanningen hebben geleverd om huisvesting te vinden of hun rechten te doen gelden in Griekenland. Waar verzoekers nog aanvoeren dat zij geen aanvraag kunnen doen voor een leefloon omdat zij niet over een adres beschikken en dat niemand hen een woning zal verhuren omdat zij niet in staat zullen zijn om dit te betalen, blijkt deze realiteit te corresponderen met de socio-economische mogelijkheden van Griekse onderdanen en deze kan erg problematisch en complex zijn.

Waar verzoekers er nog op wijzen dat uit landeninformatie blijkt dat racistisch geweld in Griekenland een zorgwekkend fenomeen blijft en dat zij niet zullen kunnen rekenen op de Griekse autoriteiten, merkt de Raad op dat verzoekers tijdens hun persoonlijke onderhouds geen melding gemaakt hebben dat zij in Griekenland het slachtoffer zouden geworden zijn van racistisch geweld, zodat hun verweer louter hypothetisch is. Verzoekers tonen niet *in concreto* aan dat zij een vrees voor vervolging hebben of een reëel risico lopen op ernstige schade bij een terugkeer naar Griekenland, noch dat zij omwille van enig racistisch geweld tegen hun persoon er per definitie in een situatie die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid zullen terechtkomen.

Waar verzoekers nog menen dat zij in Griekenland een onmenselijke en vernederende behandeling ondergingen omdat zij in het vluchtelingenkamp waar zij verbleven 's nachts uit veiligheidsoverwegingen hun tent dienden te bewaken, herhaalt de Raad dat in de bestreden beslissingen terecht geoordeeld werd dat verzoekers' situatie als verzoekers om internationale bescherming fundamenteel verschilt van hun situatie als personen die internationale bescherming genieten, zodat verzoekers niet *in concreto* aantonen dat zij andermaal in dergelijke omstandigheden zullen terechtkomen.

Waar verzoekers in hun verzoekschrift nog verwijzen naar de situatie van de tweede echtgenote van verzoeker, die van Iraanse afkomst is en in Griekenland verblijft doch er echter nog geen internationale bescherming geniet, merkt de Raad op dat dit een loutere bewering betreft en verzoekers hiermee bovendien niet aantonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland omwille van deze situatie buiten hun wil en hun persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zullen terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen over verzoekers' persoonlijke omstandigheden in de bestreden beslissingen.

Waar verzoekers in hun verzoekschrift nog verwijzen naar algemene informatie over een Iraans gezin dat internationale bescherming geniet in Griekenland en na hun uitwijzing uit Oostenrijk er op straat diende te overleven, merkt de Raad op dat deze informatie geen betrekking heeft op verzoekers en dat zij evenmin *in concreto* aantonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in dezelfde omstandigheden als deze vermeld in het artikel terecht zullen komen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen over hun persoonlijke omstandigheden in de bestreden beslissingen.

De stelling dat verzoekers in geval van terugkeer naar Griekenland zullen blootgesteld worden aan onmenselijke of vernederende behandelingen, is slechts gebaseerd op hypothesen en algemene landeninformatie zonder dat verzoekers *in concreto* aantonen dat zij in een situatie zouden belanden die beschouwd kan worden als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM, ook al kan worden aangenomen dat hun situatie door onzekerheid of een verslechtering van hun levensomstandigheden gekenmerkt wordt.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoekers geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kunnen beroepen op de bescherming die hen reeds werd toegekend in Griekenland.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

2.5. De Raad kan de bestreden beslissingen slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien augustus tweeduizend twintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. VAN CAENEGEM,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN CAENEGEM

S. VAN CAMP